

WIECZORY
MAŁOPOLSKIE



ORGANIZATOR

Małopolskie Centrum Kultury SOKÓŁ
instytucja kultury Województwa Małopolskiego
ul. Długosza 3, 33-300 Nowy Sącz
www.mcksokol.pl
tel. 18 44 82 610, e-mail: kontakt@mcksokol.pl
www.facebook.com/mcksokol

Wieczory Małopolskie są współfinansowane
ze środków budżetu Województwa Małopolskiego



PATRONAT MEDIALNY



SPONSORZY



WIECZORY MAŁOPOLSKIE

WIECZORY MAŁOPOLSKIE

WIECZÓR 118. | **27 stycznia (piątek), godz. 18.00**

Elizabeth Fuller

GWIAZDA I JA

Teatr CAPITOL w Warszawie

WIECZÓR 119. | **31 stycznia (wtorek), godz. 18.00**

Woody Allen

ZAGRAJ TO JESZCZE RAZ, SAM

Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

WIECZÓR 120. | **2 lutego (czwartek), godz. 18.00**

Frederick Loewe

MY FAIR LADY *Musical w 2 aktach*

OPERA ŚLĄSKA w Bytomiu

WIECZÓR 121. | **12 lutego (niedziela), godz. 17.00**

ŚPIĄCA KRÓLEWNA

Barokowa bajka taneczna

według opowiadania Charlesa Perraulta

CRACOVIA DANZA

WIECZÓR 118.

27 stycznia (piątek), godz. 18.00

Elizabeth Fuller

GWIAZDA I JA

Teatr CAPITOL w Warszawie

OBSADA:

Magdalena ZAWADZKA | Anna GORNOSTAJ

PRZEKŁAD Julita Grodek | REŻYSERIA Cezary Morawski

SCENOGRAFIA Dorota Banasik | KOSTIUMY Elżbieta Tolak

MUZYKA Agnieszka Putkiewicz | TEKSTY PIOSENEK Michał Wojnarowski

Rewelacyjna komedia oparta na prawdziwym zdarzeniu z 1985 roku, kiedy to legenda ekranu – Bette Davies – przybyła do domu nikomu nieznannej gospodyni domowej Elizabeth Fuller w Connecticut. Gwiazda miała się jedynie zatrzymać na noc, została jednak na cały miesiąc. Ta zabawna historia stała się uniwersalnym pretekstem do pokazania prawdziwego oblicza naszych idoli, bałwochwalczego stosunku do aktorów srebrnego ekranu, uwielbienia, jakim darzymy celebrytów i złudnych pozorów świata show biznesu. Przewrotne dialogi, zabawne sytuacje i dowcipna riposta to dodatkowe walory tej znakomitej sztuki. Autorka, Elizabeth Fuller, dzięki znakomitemu ujęciu w dramat swojej „przygody z Gwiazdą”, stała się jedną z najbardziej znanych literackich celebrytek w Ameryce.

Źródło: www.teatrcapitol.pl

Historia tocząca się na scenie, z każdym kłapsem oznajmiającym nastanie kolejnego dnia, odśłania przed widzem prawdziwe twarze obu pań. Jak łatwo przewidzieć, przepych, sława i blask fleszy to tylko pozory szczęścia. To jedynie wyobrażenie o świecie celebrytów, z którym od dzieciństwa, za sprawą matki, żyła Elizabeth Fuller. Czas, który spędzają ze sobą żyjące w dwóch różnych światach bohaterki sprawia,

że ich relacje ulegają stopniowej przemianie. Uwielbienie gospodyni domowej nieco błednie. Poczuciu szczęścia i radości momentami zaczyna towarzyszyć oburzenie, złość, a nawet frustracja. Wyczekiwany, upragniony gość, staje się intruzem, żerującym na rodzinnym życiu Elizabeth, którego sam nie posiada. Czy skrywane pod grubą warstwą scenicznego makijażu prawdziwe oblicze Bette zmieni uczucia, którymi darzy ją Elizabeth? Komedia rozgrywająca się na scenie, to nie tylko zabawne zdarzenia i wywołujące śmiech dialogi, ale także ludzkie dramaty, niespełnione marzenia i tęsknoty. To zderzenie świata show biznesu i codziennego życia każdego z nas.

Źródło: www.wiadomosci24.pl

Odtwórczynie głównych ról o spektaklu:

Anna Gornostaj

My uwielbiamy, widzowie uwielbiają, podglądać. W ogóle wszyscy uwielbiamy podglądać przez dziurkę od klucza. Wszystkich, a najbardziej celebrytów, najbardziej znanych. I to jest taka sztuka, która podgląda przez dziurkę od klucza ten świat, który nam się wydaje światem wspianiatym, światem blichtrowym, pięknym, złotym. A jak to wygląda naprawdę? No to jest właśnie to, i o tym będziemy chciały z Magdą Państwem pokazać, jak to wygląda naprawdę.

Magdalena Zawadzka

(...) Sztuka została przystosowana do polskiego widza, ale jest ciągle uniwersalną wersją zetknięcia się kogoś, kogo sobie wyobrażamy, kogo kochamy, szanujemy, wzorujemy się na nim, z brutalną często rzeczywistością. Czyli zetknięcie się osoby prywatnej z osobą z celuloidowej taśmy.

Anna Gornostaj

(...) Myśmy doszły do wniosku, po jakimś etapie prób, że jednak dla tej zwykłej osoby to spotkanie – pomimo różnych perypetii, różnych rozczarowań, też i miłych rozczarowań – było jednak olbrzymim przeżyciem, które moim zdaniem wpłynęło na życie tej osoby. Bo przecież ta konkretna osoba, Pani Fuller, napisała sztukę, która nagle została sztuką wystawianą na Broadwayu, mało tego, cieszy się popularnością na Broadwayu (...)

Magdalena Zawadzka

(...) Nie sędzę, by to spotkanie było także pouczające dla Gwiazdy. Ona jest czymś odległym, nieosiągalnym dla tej prywatnej osoby. Mimo, że Bette kręci się wokół niej, to świat Gwiazdy jest inny. Ona ma zupełnie inne pojęcie o rzeczywistości, ona nie rozumie wielu rzeczy. Przede wszystkim jest bardzo rozkapryszona tym autentycznym powodzeniem i sukcesem, jaki osiągnęła.

Fragmenty wywiadu udzielonego Agacie Konarskiej i Arturowi Orzechowi,
w programie „Kawa czy herbata”, 19.10.2012



fot. Archiwum Teatru CAPITOL

WIECZÓR 119.

31 stycznia (wtorek), godz. 18.00

Woody Allen

ZAGRAJ TO JESZCZE RAZ, SAM

Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

OBSADA:

ALLAN – KRZYSZTOF PIĄTKOWSKI | BOGART – MACIEJ JACKOWSKI

DICK – GRZEGORZ ŁUKAWSKI | NANCY/SHARON/GINA/VANESSA/

INTELEKTUALISTKA – MARTA KONARSKA

LINDA – DOMINIKA BENDARCZYK ORAZ BARBARA – AGATA SCHWEIGER

PRZEKŁAD GRAŻYNA DYKSIŃSKA, JERZY SIEMASZ

REŻYSERIA KRZYSZTOF BABICKI

SCENOGRAFIA MAREK BRAUN

ASYSTENT SCENOGRAFA ALEKSANDRA GRABOWSKA (ASP)

KOSTIUMY JOLANTA ŁAGOWSKA | OPRACOWANIE MUZYCZNE KRZYSZTOF BABICKI

ASYSTENT REŻYSERA GRZEGORZ ŁUKAWSKI | INSPICJENT AGATA SCHWEIGER

Dzięki Allanowi (doskonały Krzysztof Piątkowski) dowiemy się, że rządzą nami instynkty, każdy jest ostatecznie samotny, a miłość jest zwyczajnie ślepa.

(...) Mamy tu świetne aktorstwo (szczególną uwagę zwraca Marta Konarska, występująca w rolach różnych wcieleń kobiet z wyobrażeń głównego bohatera), absurdalny humor, dobrze dobraną muzykę i ciekawą scenografię. To wszystko sprawia, że szybko zanurzamy się w historię Allana wraz z jego obsesjami. Z zainteresowaniem oraz rozbawieniem patrzymy, jak (niby nieudolnie) doprowadza do romansu z żoną swojego najlepszego przyjaciela, (...) to gorzka komedia, która jednak wywołuje salwy szczerego śmiechu. Obraz relacji damsko-męskich jest tu mocno przerysowany ze względu na nagromadzenie idealistycznych stereotypów. Wszystko wydaje się proste i łatwe, kiedy idzie po naszej myśli – w naszej głowie. Rzeczywistość jednak często przekracza wyobraźnię i w zderzeniu z nią możemy czasem doznać urazów.

Ale dzieje się tak tylko wtedy, jeśli w porę nie zorientujemy się, że życie to nie film, a my nie jesteśmy Humpreyem Bogartem czy Marilyn Monroe. Zapatrzenie w kogoś i próba jego naśladowania niczego nie daje i lepiej być po prostu sobą.

Joanna Marcinkowska, Dziennik Teatralny, 27.05.2016

WOODY ALLEN

Reżyser, aktor, scenarzysta, muzyk, pisarz, producent i kompozytor amerykański, jeden z najwybitniejszych twórców światowego kina. Urodził się w 1935 roku w Nowym Jorku, w rodzinie żydowskiej jako Allan Stewart Konigsberg. Z Nowym Jorkiem związał również całe swoje życie. Od najmłodszych lat interesował się filmem. W szkole średniej zarabiał, pisząc teksty satyryczne i gagi dla komików. Następnie podjął studia na Uniwersytecie Nowojorskim, ale ich nie ukończył. W 1965 roku zadebiutował jako aktor w komedii Clive'a Donnera *Co słyszać, koteczku?*, a cztery lata później jako reżyser parodią filmu gangsterskiego *Bierz się w nogi*. Wyreżyserował ponad pięćdziesiąt filmów, a najśłynniejsze to: *Miłość i śmierć*, *Manhattan*, *Annie Hall*, *Seks nocy letniej*, *Jej wysokość Afrodyta*, *Vicky Christina Barcelona*, *Blue Jasmine*, *Nieracjonalny mężczyzna*. Zastąpił własnym, niepowtarzalnym stylem filmowym, najczęściej określanym „komedią intelektualną”. Jego filmy, zawsze oparte na własnych, autorskich scenariuszach, wyróżnia niezwykle, nieco sarkastyczne poczucie humoru, ironia, groteska i parodia, a także odwołania do rozmaitych klisz kulturowych, literatury, historii kina i filozofii. W większości własnych filmów wystąpił także jako aktor. Otrzymał blisko 140 nagród filmowych, w tym Oscara i „Palmę Palm” za szczególne osiągnięcia artystyczne. Allen jest znakomitym, koncertującym klawirzystą jazzowym wraz z zespołem Woody Allen New Orleans Jazz Band. Tekst *Zagraj to jeszcze raz*, *Sam*, został przez niego napisany pierwotnie jako sztuka teatralna w 1969 roku, a następnie sfilmowany w roku 1972. Reżyser zagrał w nim główną rolę.

Źródło: www.slowacki.krakow.pl





fot. Piotr Kubic

WIECZÓR 120.

2 lutego (czwartek), godz. 18.00

Frederick Loewe

MY FAIR LADY *Musical w 2 aktach*

OPERA ŚLĄSKA w Bytomiu

MUZYKA FREDERICK LOEWE | LIBRETTO I TEKSTY PIOSENEK ALAN JAY LERNER

ADAPTACJA SZTUKI G. B. SHAWA I FILMU G. PASCALA „PIGMALION”

ORYGINALNA REŻYSERIA: MOSS HART

PRZEKŁAD LIBRETTA I TEKSTÓW PIOSENEK TOMASZ DOMAGAŁA

REŻYSERIA I OPRACOWANIE TEKSTÓW ROBERT TALARCZYK

REALIZATORZY: KIEROWNICTWO MUZYCZNE ANDRZEJ KNAP

SCENOGRAFIA MARCEL SŁAWIŃSKI, KATARZYNA SOBAŃSKA

CHOREOGRAFIA JAKUB LEWANDOWSKI

KOSTIUMY IŁONA BINARSCH

REŻYSERIA ŚWIATŁA BOGUMIŁ PALEWICZ, TOMASZ TRELA

ASYSTENT DYRYGENTA MIECZYŚLAW UNGER

ASYSTENCI REŻYSERA TOMASZ DOMAGAŁA, MACIEJ KOMANDERA

ASYSTENTKA CHOREOGRAFA BERNADETA MAĆKOWIAK

LIBRETTO

Akt I Przypadkowe spotkanie, które zaważy na życiu sławnego profesora fonetyki i dialektów Henry'ego Higginsa i ulicznej kwiaciarki Elizy Doolittle. Oto po wyjściu z Covent Garden, Opery Królewskiej w Londynie, Higgins wpadł na uliczną kwiaciarkę Elizę Doolittle, której bełkotliwa wymowa i prostackie słownictwo doprowadzają go niemal do szoku, ale i swoistej fascynacji jej prymitywizmem. Świadkami tej sceny są pani Eynsford-Hill oraz jej syn Freddy. Spór łągodzi znawca narzeczy indyjskich pułkownik Pickering, przybyły do Londynu, by poznać profesora Higginsa. I tak dochodzi do zawarcia osobliwego zakładu, gdy profesor Higgins wyraża przekonanie, że jest w stanie nauczyć wzorowej angielszczyzny i wytwornych manier nawet tak nieokrzesaną

dzikuskę jak Eliza, by mogła uchodzić wręcz za księżniczkę. Gdy na odchodnym Higgins rzuca jej do koszyka garść monet, uradowana dziewczyna dzieli się nimi z ojcem, śmieciarzem Alfredem Doolittle, przemądrzałym pijaczyną, który zaraz zawraca do swej kompanii w szynku. Następnego dnia dystygowana gospodyni Higginsa pani Pearce anonsuje przybycie Elizy Doolittle, zdecydowanej poddać się wyuczeniu poprawnej wymowy, by otrzymać upragnioną posadę w kwiaciarni, ba, zaproponuje nawet profesorowi godne wynagrodzenie. Do mieszkania wdziera się stary Doolittle, do którego dotarła wiadomość o osobliwej umowie córki. Toteż żąda finansowej rekompensaty za ojcowskie przyzwolenie. Warunki finansowe zakładu między Higginsem a Pickeringiem zostają sprecyzowane: oto w ciągu pół roku Eliza ma osiągnąć taki poziom obycia i opanowania wymowy, by mogła uczestniczyć w prestiżowym spotkaniu towarzyskim londyńskiej socjety. Rozpoczyna się wyścig z czasem i upokarzająca tresura. Eliza choć z oporami, lecz poddaje się dokuczliwym ćwiczeniom, dysząc żądzą odwetu. Nie jest przy tym do końca świadoma, że coraz bardziej wiąże ją z prześladowcą rodzące się uczucie. Także profesor Higgins, zatwardziały w niezłomnym starokawalerstwie, także nie przeczuwa, że w tym, co czuje i do czego zmierza, w swej pedagogicznej pasji, wykracza już poza reguły zakładu. Następują momenty załamania i konfrontacji, wreszcie postępy są na tyle widoczne, że Higgins i Pickering postanawiają przedstawić Elizę na wyścigach konnych, gdzie pojawi się najwytworniejsze towarzystwo Londynu. Widok ślicznej dziewczyny w efektownym stroju wywołuje odpowiednie wrażenie. Urzeczony Fredd Eynsford zakochuje się z miejsca. Zafascynowana wyścigiem Eliza tak żywiołowo dopinguje pędzące rumaki, że jej słownictwo i reakcje wywołują szok. Speszona niepowodzeniem Eliza ze zdwojoną energią poddaje się teraz uciążliwym ćwiczeniom, by dowieść swoich możliwości i zdobyć akceptację wymagającego mentora. Może też wkrótce stanąć przed surowym egzaminem na uroczystym balu w ambasadzie, gdzie odnosi błyskotliwy sukces, imponując urodą i nienagannymi manierami. Nawet tak wybitny fonetyk jak Madziar Zoltan Karpathy uznał, że to niewątpliwie księżniczka, oczywiście węgierskiego pochodzenia.



fot. Karol Fatyga

Akt II Po powrocie z balu Higgins i Pickering, który bez apelacji uznał zwycięstwo rywala, są w stanie euforii. Przeżywający tryumf dżentelmeni całkowicie nie zauważają obecności i sukcesu Elizy. Zlekceważona dziewczyna wybuchła żalem. Ma poczucie niewdzięczności, toteż wymawia Higginsowi, że nadużył jej oczekiwań realizując perfidny eksperyment. Pozostała teraz sama z sobą, bo i co dalej. W stanie najwyższej irytacji postanawia natychmiast opuścić jego dom i wrócić tam skąd wyszła – na plac pod Covent Garden, gdzie przekupki nie poznają w wytwornej młodej damie swojej Elizy. Jedynie ojciec Alfred Doolittle rozpoznał córkę z miejsca, a teraz opowiada o swojej życiowej tragedii, którą spowodował właśnie profesor Henry Higgins. Okazało się, że bez uzgodnienia podał jego osobę ekstrawaganckiemu milionerowi, rekomendując go jako „najbardziej oryginalnego myśliciela i moralistę”. Odtąd musi się borykać z przekazaną w spadku wysoką rentą. I tak stał się dżentelmenem tracąc wolność beztroskiego śmieciarza. Lecz co dalej z Elizą, której nieobecność Higgins z niepokojem nagle odkrywa. Co się takiego stało, że nie może się nagle bez niej obyć. Nie chce się przyznać, że odczuwa jej brak nie tylko jako osoby wyręczającej go na co dzień w wielu obowiązkach. Podobnie Eliza, która też nie jest jeszcze skłonna do ujawnienia uczuć, choć odtrąca oświadczyzny zakochanego od pierwszego spotkania Fredda. Przebywa teraz u matki swojego mistrza i tyrana, która nie ma złudzeń co do cech i charakteru uczonego synalka. Logika niby przypadkowego spotkania z Elizą znajdzie niebawem zwieńczenie w przewrotnym happy endzie, w scenie ni to oświadczeń, ni obsesowej w formie czułości, zanim padną sobie w objęcia.

Źródło: www.opera-slaska.pl





fot. Karol Fatyga

WIECZÓR 121.

12 lutego (niedziela), godz. 17.00

ŚPIĄCA KRÓLEWNA

Barokowa bajka taneczna

według opowiadania Charlesa Perraulta

CRACOVIA DANZA

SCENARIUSZ DARIUSZ BROJEK, KRZYSZTOF ANTKOWIAK

INSCENIZACJA I CHOREOGRAFIA DARIUSZ BROJEK

ASYSTENT CHOREOGRAFA KRZYSZTOF ANTKOWIAK

KOSTIUMY BOŻENA PĘDZIWIATR

WYSTĘPUJĄ: ROMANA AGNEL, MARTA BARANOWSKA, NIKOLETA GIANKAKI,

ANNA KARABELA, MAŁGORZATA NABRZESKA, ALICJA PETRUS,

KRZYSZTOF ANTKOWIAK, DARIUSZ BROJEK, JAN FEČKO, ŁUKASZ SZKIAŁDŹ,

FILIP ŚWIECZKOWSKI

Balet słynący z wykonywania tańców dawnych, opowie barokowym tańcem historię Królowny, którą dosięgła klątwa złej wróżki.

Tak o spektaklu mówi Dariusz Brojek, choreograf „Śpiącej królowny”:

„Śpiąca królowna” jest marką rozpoznawalną na całym świecie. Jej nieśmiertelność na baletowych scenach zawdzięczamy genialnej muzyce Piotra Czajkowskiego i wspaniałej choreografii Mariusa Petipy. Należy jednak pamiętać, że kanwą do powstania libretta stała się baśń Charlesa Perraulta umieszczona w zbiorze „Bajki Babci Gąski”. Balet Cracovia Danza postanowił sięgnąć po tytuł w oryginale brzmiący „La Belle au Bois Dormant” i stworzyć spektakl dla dzieci. Charles Perrault żył w epoce baroku. Fakt ten skłonił do osadzenia akcji w czasach autora, co wydaje się o tyle oryginalne, że wysublimowana muzyka i francuska technika tańca barokowego w idealny sposób oddają ducha czasów. W spektaklu będzie można usłyszeć wybór utworów J.B. Lully i J.P. Rameau, wspaniałych kompozytorów tworzących zarówno muzykę dworską jak i baletową. Choreografia spektaklu oparta

na traktatach z epoki uzupełniona została o elementy współczesnych technik. Będzie, i dworsko, i baletowo, a wszystko we wspólnych kostiumach Bożeny Pędziwiatr. Artystka, inspirując się pełnym elegancji barokiem, nie zapomniała o świecie baśniowości i dziecięcej wyobraźni. Wszystko uzupełnia prosta scenografia, dająca przestrzeń dla tancerzy, w której barwne kostiumy same w sobie stanowią będą dekoracje.

Źródło: www.kulturaonline.pl

Był sobie raz król i królowa, którzy trapiłi się bardzo, że nie mają dzieci. Gdy więc po wielu latach urodziła im się córka, wyprawili jej huczne chrzciny i na chrzestne matki zaprosili znajome wróżki, a było ich siedem. (...)

Chrzest królewny odbył się nadzwyczaj okazale, po czym wszyscy goście udali się do królewskiego zamku na kolację. Wróżki zajęły miejsca za bogato nakrytym stołem. (...) Już lokaje zaczęli wносить dymiące półmiski, gdy otworzyły się drzwi sali jadalnej i weszła jeszcze jedna wróżka. Ósma.

– Oooo – szepnął król przerażony – Do licha! Zapomniałem o tej starej! Pięćdziesiąt lat nikt o niej nic nie słyszał!

– Oooo – szepnęła nie mniej przerażona królowa...

Fragment opowiadania pt. „Śpiąca królewna” Charlesa Perraultta



fot. Ilja van de Pavert



fot. Ilja van de Pavert

16 L
CZWARTEK

COSÌ FAN T

WOLFGANG AMADEUSZ
MOZART

9 MARCA 2017

CZWARTEK, GODZ. 19.00

VINCENZO BELLINI

EDYCJA ZIMOWO-WIOSENNA

TRAN

SEZON

6 KWIETNIA

CZWARTEK, GODZ. 19.00

GIUSEPPE VERDI

8 CZERWCA 2017

CZWARTEK, GODZ. 19.00

UPROWADZENIE Z SERIA

WOLFGANG AMADEUSZ
MOZART

OPÉRA DE PARIS, FRANCJA

RETRANSMISJA

UTEGO 2017
K, GODZ. 19.00

TUTTE

OPÉRA DE PARIS, FRANCJA
TRANSMISJA LIVE

PURYTANIE

OPÉRA DE PARIS, FRANCJA
RETRANSMISJA

OPERA

TRANSMISJE I RETRANSMISJE
OPER I BALETÓW
Z RENOMOWANYCH EUROPEJSKICH
TEATRÓW I FESTIWALI

2017

IA 2017
DZ. 19.30

RIGOLETTO

GIUSEPPE VERDI GRAN TEATRE DEL LICEU,
BARCELONA
TRANSMISJA LIVE

NI
AJU

ORGANIZATORZY

Małopolskie Centrum Kultury SOKÓŁ w Nowym Sączu

www.mcksokol.pl

Dyrektor: Antoni Malczak

Zastępca Dyrektora: Małgorzata Kalarus

Dyrektor Galerii Sztuki Współczesnej BWA SOKÓŁ: Liliana Olech

Kierownik Sekcji Muzyki i Teatru: Mirosława Wiktorowska

Kierownik Działu Marketingu: Piotr Gryźlak

Kierownik Działu Finansowo-Księgowego: Teresa Łukasik

Kierownik Działu Logistyki: Andrzej Wańczyk

Kierownik Pracowni Audiowizualnej: Maksymilian Zięba

organizacja/sprzedaż biletów/obsługa widowni: Dorota Abram,
Barbara Gwiżdż, Paweł Hebenstreit, Helena Marszałek, Agata Pawłowska,
Klaudia Tokarczyk, Dorota Zielińska, Ludmiła Zielińska

obsługa audiowizualna: Paweł Augustyn, Wojciech Klimczak,
Krzysztof Pazgan, Wiesław Żyglowicz

promocja, marketing: Elżbieta Pyszczak, Anita Serafin,
Małgorzata Wojdylak-Ogorzały, Joanna Raczek – stażysta,

logistyka/obsługa techniczna: Jan Bodziony, Tomasz Dominik,
Dorota Fecko, Wojciech Klimczak, Monika Krok, Janusz Kuźma,
Tomasz Janus, Wojciech Pawlik, Sylwester Rosiek, Marta Ruchała,
Irena Ślaga, Elżbieta Talar, Krzysztof Wolak, Jarosław Chorobik – stażysta,
Allan Gawron – stażysta

wolontariusze:

Sylwia Banach, Agnieszka Borek, Aleksandra Dobrzańska, Arleta Dutka,
Wiktoria Fyda, Natalia Gargas, Aleksandra Gądek, Angelika Gądek,
Dominika Jamrozowicz, Julia Kucharska, Kacper Kulig, Paulina Lubiak,
Ola Mróz, Radosława Niezgoda, Klaudia Rzeszowska, Wiktoria Sędzimir,
Gabriela Smaga, Małgorzata Stelmach, Milena Stępień, Katarzyna
Szachnowska, Aleksandra Tokarska, Danusia Wańczyk, Agnieszka
Zaczkiewicz, Szymon Zajęc

redakcja folderu: Agata Łopalewska

projekt graficzny afisza, ulotki i folderu: Magdalena Koziak-Podsiadło

druk: Drukarnia GOLDRUK

